

РЕШЕНИЕ

№ 23369

гр. София, 13.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6325** по описа за **2024** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по касационна жалба от А. Л. Ц., понастоящем изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в ЗООТ К. срещу Решение № 2297/08.04.2024г. на АССГ по дело № 10671/2023г., с което е отхвърлен предявения от касатора иск срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ за присъждане на обезщетение за претърпяни неимуществени вреди в размер на 50 000 лева за периода 12.05.2021г. – 04.11.2023г.

В проведеното съдебно заседание касаторът се представлява от адв. С., който поддържа жалбата. Претендира разноските по делото.

Ответникът се представлява от юрк Н., която оспорва жалбата и моли да й бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Представителят на СГП заявява становище за неоснователност на касационната жалба.

Производството пред първата инстанция е по реда на чл. 203 и сл. от АПК, вр. чл. 284 и сл. ЗИНЗС.

Образувано е по искова молба на лишения от свобода А. Л. Ц., ЕГН [ЕГН], понастоящем в ЗООТ К., със съдебен адрес – П., [улица], чрез адв. С., като се претендира заплащане на обезщетение за неимуществени вреди от лошите условия в

затвора за периода от 12. 05. 2021 г. до 04. 11. 2023 г., в размер на 50 000 лв. от Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“.

Съдът е приел за установено от фактическа страна следното:

Ищецът А. Л. Ц., ЕГН [ЕГН], е постъпил в Затвора С. на 12. 05. 2022 г., като е настанен в приемно отделение 8 група до 10.06.2022 г. След тази дата и до настоящия момент е настанен в ЗОЗТ „К.“.

С подадената искова молба ищецът претендира заплащане на обезщетение в размер на 50 000 лв. за периода от 12. 05. 2021 г. до 04. 11. 2023 г., за причинени му неимуществени вреди, тъй като през цялото време е поставен в пренаселени килии, в които се падат под 3 кв.м. площ на човек. В килиите имало мухъл, дървеници и гризачи. Нямащо постоянно течаща топла вода. Неимуществените вреди се изразявали в болки, страдание, обида, огорчение, възмущение, внушаване на чувство на малоценност и т.н.

От ответната страна по делото са представени справки за помещенията, в които е настанен ищецът и протоколи за извършена дезинфекция, дезинсекция и дератизация. Допълнително са представени медицински справки и докладни.

Съдът е извел следните правни изводи:

Жалбата се явява неоснователно, поради следното:

Съгласно чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения на чл. 3. На основание чл. 3, ал. 1 от ЗИНЗС, осъдените и задържаните под стража не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение. Съгласно ал. 2 на същия член, за нарушение на ал. 1 се смята и поставянето в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или задържането под стража, изразяващи се в липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или поражат чувство на страх, незащитеност или малоценност.

В процесния случай твърдението е, че вредите са от поставяне в пренаселени килии, в които се падат под 3 кв.м. площ на човек. В килиите имало мухъл, дървеници и гризачи. Нямащо постоянно течаща топла вода по време на престоя му в ЗОЗТ „К.“.

По делото са събрани доказателства, че за територията на Затвора С. има сключени договори за извършване на дезинфекция със специализирани фирми, като фактът на извършените дейности по пръскане с препарат срещу вредители, се потвърждава от приложените протоколи за това.

Съдът приел още за видно от приложените медицински справки, че не са заявени оплаквания от страна на ищеца, свързани с ухапвания от насекоми.

Ищецът принципно твърдял, че са били повече хора в спалните помещения, но изрично се е отказал в хода на първоинстанционното производство от допускане на свидетели, каквото доказателствено искане има направено от неговия процесуален представител.

По тези съображения, съдът извел извод за недоказаност на твърдяните нарушения в тази насока, така и на последвали от тях вреди.

Съдът съобразил още, че в исковата молба се твърди, че ищецът е постъпил в Затвора

С. на 12.05.2021 г., но от представените справки от ответника безспорно се установявало, че Ц. е постъпил в Затвора С. на 12.05.2022 г. Въпреки това, не е проведено оттегляне или изменение на иска относно периода, за който се претендират вредите, поради което за периода от 12. 05. 2021 г. до 12. 05. 2022 г., искът е изцяло неоснователен.

Съдът намерил за недоказани основните твърдения в исковата молба, че ищецът бил настанен в помещения, в които се падало под 3 кв.м. на човек.

Извод в тази насока извел от докладна записка от Ж. – ИСДВР на 8-ма и 9-та група в ЗОЗТ К., съгласно която Ц. първоначално е бил настанен в 8-ма група, след това последователно в 6-та група, 5-та група и от 01. 12. 2023 г. отново е в 8-ма група. Т.е., ищецът е бил настанен и в кухненски блок заедно само с един лишен от свобода. През целия период обаче Ц. е бил настаняван в спални помещения, съобразно изискванията на чл. 43, ал. 4 от ЗИНЗС, според който минималната жилищна площ в спалното помещение за всеки лишен от свобода не може да е по-малка от 4 кв. м. Съдът приел за недоказания твърденията му за нарушение на жилищната площ, като напротив - от представените докладни следва, че са спазени изискванията на закона.

Твърденията за наличие на хлебарки и дървеници съдът намерил отново за недоказани. Относно донесените в съдебна зала живи екземпляри, съдът извел, че не доказва наличието им именно в затвора С., доколкото лицето към момента изтърпява наказанието си в ЗОЗТ К., респ. претърпяни от това вреди.

Съдът е съобразил и установеното от ответника, че са извършени периодични пръскания срещу вредители, както и извадка от медицинското досие на ищеца, в което няма отразени оплаквания от ухапвания от насекоми.

Относно твърденията за липсата на постоянно течаща топла вода, съдът посочил, че няма такова изискване в закона. Съгласно чл. 20, ал. 3 от ППЗИНЗС, на лишените от свобода се осигурява постоянен достъп до санитарен възел и течаща вода. В заведенията от закрит тип и арестите в затворите ползването на санитарен възел и течаща вода се осъществява в спалните помещения.

Съдът извел, че ищецът е имал достъп до течаща вода, като по график е осигурявана и топла вода, а за периода, в който ищецът е бил настанен в кухненски блок, същият е имал и постоянен достъп до топла вода.

Предвид изложеното, съдът извел, че предявената искова молба е изцяло неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Настоящият касационен двадесет и седми състав на АССГ намира решението за валидно, допустимо и правилно. Касационната инстанция е такава по правото, а не по фактите.

Съдът е събрал и обсъдил всички относими за спора доказателства, като е извел съответни на тях изводи.

Относно периода 12.05.2021г. до 12.05.2022г. искът е очевидно неоснователен, с оглед безспорно установеното обстоятелство, че лицето е настанено в Затвора С. едва на 12.05.2022г.

Не е доказано в рамките на съдебното производство никое от обстоятелствата, обуславящи незаконосъобразност на действията, респ. бездействията на администрацията, които да са довели до претендираните вреди.

Следва да бъде отбелязано, че настоящият състав приема, че искът е бланкетен и неясен, но въпреки това съдът е съумял да изясни и обсъди всеки от поставените в същия въпроси.

По отношение на твърденията за липса на достатъчна жилищна площ в помещенията, съдът правилно се позовава на приложените по делото справки и докладни и стига до правилния извод, че по време на престоя си в Затвора С. лицето е било разпределено в 8-ма, 9-та група в ЗОЗТ К., съгласно която Ц. първоначално е бил настанен в 8-ма група, след това последователно в 6-та група, 5-та група и от 01. 12. 2023 г. отново е в 8-ма група. Ищецът е бил настанен и в кухненски блок заедно само с един лишен от свобода. През целия период обаче Ц. е бил настаняван в спални помещения, съобразно изискванията на чл. 43, ал. 4 от ЗИНЗС, според който минималната жилищна площ в спалното помещение за всеки лишен от свобода не може да е по-малка от 4 кв. м. Поради изложеното, се установява, че лицето не е пребивавало при намалена жилищна площ.

По отношение на твърденията за инсекти съдът правилно е извел, че също остава недоказано. Донесените в съдебна зала живи екземпляри не установяват наличието им в килиите, в които е било настанено. От представените медицински документи, както и липсата на оплаквания в такава насока, се установява, че Ц. не е правил такива и не е поставял въпроса пред администрацията.

Споделят се и изводите относно липсата на изискване за непрекъснато осигурена топла вода, а за течаща такава, като такава е осигурена.

Правилно са съобразени и оценени и представените договори и протоколи за осъществена дезинсекция, дезинфекция и дератизация.

По изложените съображения, настоящият състав намира, че решението следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 2, XXVII-ми касационен състав
РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2297/08.04.2024г. на АССГ по дело № 10671/2023г., с което е отхвърлен предявения от касатора иск срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ за присъждане на обезщетение за претърпяни неимуществени вреди в размер на 50 000 лева за периода 12.05.2021г. – 04.11.2023г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ